

شاپیستگی‌های مدیریتی

ترجمه: الهیار تنها^{*}

که به صورت شمرده صحبت کرده و طرف مقابل را به خوبی متقاعد کنند.

تفکر مفهومی و راهبردی^۳

مدیران موفق (top performers)^۴ قادر به ایجاد ثبات در بخش‌های ظاهرًا غیرمرتبط و تصادفی اطلاعات یا محرك‌ها هستند. آنها با اشتیاق به دنبال ایجاد الگوهایی هستند که ممکن است منجر به حل مسائل پیچیده شود، نوآوری‌هایی برای مسیرهای آینده باشند، یا تئوری‌های جدید راجع به پدیده‌هایی باشد که با آنها درگیر هستند. آنها تمایل به دریافت و دیدن کل دارند یعنی می‌خواهند تصویر بزرگی همزمان از «جنگل» به جای تمرکز بر بخش‌ها یا اجزای «درختان» داشته باشند. آنها اغلب به دیگران کمک می‌کنند که تصویر بزرگی را از طریق تبدیل پیچیدگی و حوادث و اطلاعات مشکل به موضوعات، تئوری‌ها و خطوط قابل شناخت، در ذهن خود ایجاد کنند. افراد موفق همچنین می‌توانند تشخیص دهنده که چه موقع این دیدگاه، مفید و چه موقع غیرمفید است.

حل تضاد

در بسیاری از موقعیت‌ها، تضاد بین افراد یا گروه‌ها مانع از پیشرفت به سمت یک هدف تعیین شده می‌شود و اگر در حل آن کوتاهی شود ممکن است منجر به کاهش عملکرد کلی در بلندمدت شود. به این دلیل مدیرانی که دارای عملکرد عالی هستند (مدیران موفق) نسبت به وجود تضاد حساس بوده و با بررسی آن

تعريف شایستگی‌های مدیریتی^۱

مجموعه‌ای از شایستگی‌های مدیریتی که در ذیل تشریح خواهد شد، شامل ویژگی‌هایی می‌شوند که از طریق تحلیل‌های رایج جهت تمایز بین عملکردهای معمولی و عملکردهای عالی در بین تعداد زیادی از مشاغل مختلف به دست آمده‌اند. توضیح مهم برای درک این تعاریف این است که هر شایستگی یک ویژگی برگسته است که منجر به عملکرد افراد به یک روش ویژه می‌شود. رفتارهای ویژه در موقعیت‌های گوناگون به شکل‌های مختلفی ظهور خواهند کرد.

ارتباطات و تشویق^۲

افرادی که نقش خود را در سطحی عالی ایفا می‌کنند (top performers) اذعان می‌دارند که ارتباطات بین شخصی، اولین گام در تأثیرگذاری بر اندیشه‌ها، باورها، ارزش‌ها و رفتار دیگران است. همچنین آنها اذعان می‌دارند که این تأثیر اغلب با یک مبنای عقلایی یا شناخت از واقعیت‌ها شروع می‌شود اما عناصر ادراکی و روحی که فردی و منحصر به فرد هستند نیز در آن دخالت دارند. بنابراین، افرادی که دارای عملکرد عالی هستند در ارائه حقایق و اطلاعات مناسب جهت به کارگیری و حفظ یک موقعیت دارای مهارت هستند، همچنین آنها خواستار روابط شخصی، اهداف فردی و استفاده از شیوه شخصی به منظور بررسی آنچه که به وسیله دیگر افراد مشاهده یا درک می‌شود، هستند. این افراد ارتباطات مکرر را برای دستیابی به اهدافشان به کار می‌گیرند و تمایل دارند

کارکنان از مهارت و دانش کافی برخوردار نیستند).
نیل به کارآفرینی^۹

مدیران موفق اقدام به پیش‌بینی فرصت‌ها برای اصلاح و ایجاد تغییر در روش‌های انجام کسب و کار یا برای معرفی سیستم‌های جدید، تولیدات جدید یا مقابله با محیط، می‌کنند. بنابراین موفقیت از طریق شروع یک کسب و کار جدید یا یک خط تولید جدید، تغییر وضعیت یک سازمان ورشکسته، یا تغییر وضعیت زندگی افراد از طریق تولید یک ایده و محصول یا یک سیستم جدید به دست می‌آید. این اهداف به طور مداوم، از طریق سرمایه‌گذاری در زمان و منابع و محاسبه ریسک پذیری در فرآیند کار تحقق می‌یابند. این افراد وقتی که کار به صورت موفقیت‌آمیز در جریان است تمایلی به اقدام ندارند.

انعطاف‌پذیری^{۱۰}

مدیران موفق دارای ذهنی باز هستند. اگرچه آنها به ایده‌هایشان اطمینان دارند، اما به هیچ وجه ادعا نمی‌کنند که روش آنها تنها راه است و یا سرخختانه به اعتقادات یا روش‌های مورد نظر خود برای انجام کارهای نمی‌چسبند.

در عوض آنها فضای را برای ایده‌ها و دیدگاه‌های جدید باز می‌گذارند، و اعتقادات و رفتار خود را در صورتی که حق با طرف مقابل آنها باشد، تغییر می‌دهند. نکته مهم در این انعطاف، آگاهی از تغییر و ایجاد فضایی باز برای آن می‌باشد. مدیران موفق در سطحی بالاتر تغییرات را تشخیص داده و در زمینه‌های قوانین، فرآیندها، مسیرهای عمل و محیط، خود را با تغییرات تطبیق می‌دهند بدون اینکه عکس العمل یا آثار منفی به دنبال داشته باشد.

مدیریت گروهی^{۱۱}

مدیران موفق بر انجام کامل و ظایف، پروژه‌ها و برنامه‌هایی که مسؤول اجرای آنها هستند به شدت تأکید دارند. بسته به اهداف دقیق کاری، این به این معناست که مدیر، برنامه زمانی، بودجه و تجهیزات کیفی برای انجام کار را فراهم کرده و بین آنها تعادل ایجاد می‌کند. بعد از آن تا وقتی که کارها از طریق تلاش‌های مستقیم دیگران انجام می‌گیرد، آنها بر ایفای نقش دیگران در انجام کارها تمرکز می‌نمایند. در این موقعیت، مدیر به طور مکرر با کارکنانی که در انجام فعالیت‌ها تلاش می‌کنند به منظور عملیاتی کردن تفویض اختیار، برنامه‌ریزی زمانبندی، ارجاع کارها و کسب منابع مورد نیاز، تعامل و ارتباط متقابل دارد. مدیران موفق، انجام کار را از طریق انجام آن توسط شخص خود تضمین نمی‌کنند (بلکه انجام کار را از طریق مشارکت دادن دیگر کارکنان و توسط آنها و با نظارت خود مورد تأیید قرار می‌دهند).

استانداردهای بالای برتری و کارایی^{۱۲}

مدیران موفق از طریق انجام کارهایی که منجر به بهبود قابل مشاهده و قابل سنجش در کیفیت یا سطح عملکرد می‌شود،

برای آن راه حل ارائه می‌دهند و یا به طرفین درگیر در تضاد کمک می‌کنند که راه حل هایی را که برای دو طرف آنها سودبخش باشد پیدا کنند. این معمولاً به این معناست که مدیران موفق با وجود تضاد راحت هستند و در تسهیل کردن حل آن از طریق میانجیگری دارای مهارت هستند، همچنین به معنای تفسیر احساسات، ارزش‌ها، باورها یا اهداف به یک روش غیرتهدیدآمیز و ارائه روش‌های مصالحة و توافق یا راه حل هایی که هر کسی می‌تواد با آن کنار آید، است.

مشتری گرایی^{۱۳}

مدیران موفق با مشتریان «شریک» می‌شوند. آنها تفاوتی بین نیازها و اهداف خود با نیازها و اهداف مشتریان قائل نیستند. آنها به صورت مستمر با مشتریان جهت ایجاد بهبود و اصلاحات موردنظر مشتریان در تولیدات یا خدمات خود در تماس هستند. آنها تلاش‌های بی‌وقفه‌ای جهت درک اهداف بلندمدت و در حال تغییر مشتری از خود نشان می‌دهند به طوری که می‌توانند مطمئن باشند که نیازهای واقعی مشتریان را حتی اگر به روشنی بیان نکرده باشند، برآورده کرده‌اند.

توسعه و بهبود دیگران^۷

مدیران موفق حتی با وجود مشغله کاری فراوان، اوقات مهم خود را صرف بهبود توانایی‌ها، مهارت‌ها، رفتار و علمکرد کارکنان می‌کنند. دلیل مهم این رفتار، ممکن است این باشد که آنها کارکنان را مهم‌ترین منبع سازمانی جهت حداکثر کردن عملکرد سازمان می‌دانند و یا ممکن است علاقه آنها به پیشرفت کارکنان و بهبود مسیر شغلی آنها باشد (و نیز احتمال دارد که ترکیبی از این دو دلیل باشد). بنابراین مدیران موفق به طور مستمر و بی‌درنگ زمان‌هایی را به مریبگری زیرستان اختصاص می‌دهند، زمینه بازخور متناسب به آنها را فراهم می‌کنند، با آنها همکاری صادقانه به عمل می‌آورند و زمانی که مناسب باشد فرستاده‌های پیشرفت در مسیر شغلی و ارتقاء برای آنها فراهم می‌کنند و مهارت‌ها و دانسته‌های خود را به آنها انتقال می‌دهند.

هدايت دیگران^۸

مدیران موفق انتظارات و نقش‌های کاری را به صورت روشن جهت تفویض اختیار یا هدايت دیگران تعیین می‌کنند. این فعالیت‌ها مرزها را برای رفتار دیگران مشخص می‌کند. «دیگران» ممکن است زیرستان باشند اما ممکن است شامل همکاران، اعضای گروه یا کمیته و یا ذی نفعان خارج از سازمان باشند (مثل فروشنده‌گان). این شایستگی (هدايت دیگران) توسط مدیران موفق به آن علت به کار گرفته می‌شود که موقعیت برای بحث و مذاکره یا به کارگیری یک سبک مشارکتی مناسب نیست. (مانند زمانی که وظایف مهم هستند، محدودیت زمانی برای انجام کارها وجود دارد، موقعیت خطرساز و بحرانی برای سازمان پیش آمده است و یا

منطقی برای مسائل (مسائلی که به صورت خطی هستند) را تشخیص دهنده و یا از آنها اجتناب کنند. مدیران موفق همچنین می توانند تشخیص دهنده که این دیدگاه چه موقع مفید و چه موقع غیرمفید است.

ایجاد شبکه اطلاعاتی^{۱۶}

کار اصولاً از طریق تلاش های مستقل و مرتبط با هم کارکنان انجام می گیرد. مدیران موفق به این موضوع اعتقاد دارند و دیگران را به عنوان منبع مهم برای نیل به اهداف می بینند. بنابراین، این مدیران تمایل دارند که با انواع مختلف مردم در مکان ها و موقعیت های گوناگون تماس و ارتباط برقرار کنند و از آن روابط برای گشودن درها، افزایش دانش، افزایش اعتبار و... استفاده می کنند. مدیران موفق تمایل به ایجاد روابط با دیگر کسانی دارند که به صورت برد برد، احساس رضایت دارند نه آنها بی که احساس شکست داشته و یا به دنبال نفع شخصی هستند. به هر حال به طور واضح هدف از ایجاد و حفظ روابط انجام کارها در راستای اهداف تعیین شده است.

آگاهی سازمانی^{۱۷}

مدیران موفق خود را به عنوان جزیی از سازمان بزرگ تر و همچنین به عنوان موجودی در میان شبکه ای از روابط و ساختارها- و نه در خلاء- می بینند. بنابراین چنین مدیری نشان می دهد که از این روابط و ساختارها آگاهی داشته و آن دانش و آگاهی را به صورت موقفيت آمیزی در جهت انجام کار خود به کار می گیرد. اجزای این سیستم در ساختار رسمی، روابط گزارشگری و گزارش دهنی و عنوانین سازمان نمایش داده می شود. به هر حال، بسیاری از سیستم های واقعی در روابط و ساختارهای غیررسمی قدرت که فرآیندهای واقعی کاری را تعیین می کنند، محاط شده اند. مدیر موفق (top performer) با استفاده از تمامی ساختار (رسمی و غیررسمی) نسبت به سایر مدیران به صورتی بهتر و کاراتر قادر به دستیابی اهداف است.

تعهد سازمانی^{۱۸}

دو دلیل برای این شایستگی وجود دارد که در صورت وجود آنها، تعهد سازمانی نیز به اثبات خواهد رسید. نخست، مدیر موفق باید درک کند که چگونه شغل و وظیفه او به اهداف کلی و یا استراتژی های سازمان مربوط می شود. دوم اینکه، تصمیمات، اعمال و اهدافی که فرد برای کار خود انتخاب می کند به صورت آگاهانه با اهداف سازمان سازگار باشد. بنابراین، این شایستگی در ارتباطی که مدیران موفق بین وظایف خود و اهداف سازمان و همچنین سازگاری بین فعالیت ها و رفتار خود با اهداف سازمان به وجود می آورند، خود را نشان می دهد.

اعتماد به نفس^{۱۹}

مدیران موفق معتقدند که آنها دارای توانایی انجام یک کار به

توانایی های خود را نشان می دهند. بنابراین آنها شخصاً روش های بهبود یک فرآیند کاری جهت افزایش کارایی (در صورتی که آن یک هدف مهم باشد) یا بهبود کیفیت درآمد را جست و جو می کنند. آنها تمایل دارند استانداردهای بالایی را که به وسیله آن کیفیت یا کارایی فعالیت ها مورد سنجش قرار گیرد، تنظیم کند اما آنها از معیارهای خارجی که به آنها کمک می کند به عملکرد مورد نظر دست یابند، نیز برخوردار هستند. در بالاترین سطح، مدیران موفق بیشتر اقدام به ایجاد تغییرات فراگیر و سریع به جای تغییرات تدریجی، در بهبود عملکرد می کنند. بنابراین، آنها دیگران را به خوبی در بهبود عملکرد سازمان شریک می کنند و از آنها می خواهند که استانداردهای کاری خود را ارتقاء داده یا کارها را به صورتی متفاوت از گذشته انجام دهند.

پیش قدمی^{۲۰}

این شایستگی (پیش قدمی) هنگامی در مدیران موفق به نمایش درمی آید که اقدام به پیش بینی می کنند و براساس آن راجع به وقایع آینده، برای بهبود یک نتیجه بالقوه بدون کمک دیگران قضاوت می کنند. بسیاری اوقات اگر موقعیت روشن نباشد، آنها در جمع آوری اطلاعات مناسب برای اتخاذ تصمیمات بهینه یا انجام اقدامات مناسب این شایستگی خود را بروز می دهند. پس از وقوع حادث، مدیران موفق تا زمانی که تمامی جزیيات مسأله روشن نشده باشد به صورت مداوم پیگیر آن هستند. پیامد این پیش قدمی ها، این است که کمتر بحران ها و مسائل بروز می کنند و بیشتر پیشرفت و بهبود حاصل می شود.

آگاهی بین شخصی^{۲۱}

مدیران موفق به صورت مؤثر تمایل به صحبت با دیگران و ایجاد ارتباطات غیرکلامی دارند که آنها را قادر به درک اندیشه های ناگفته، علائم و یا احساسات کنند. این احساسات غالب ریشه در عقاید و اعمالی دارند که ممکن است مدیران موفق آرزوی اعمال نفوذ در آنها را داشته باشند. بنابراین درک و پاسخگویی به آنها دارای اهمیت است. به علاوه مدیران موفق، می توانند انگیزه ها، علاقه و ترجیحات دیگران را به منظور توضیح، پیش بینی و یا شکل دادن و اصلاح رفتار آنها تشخیص دهند.

تفکر قضاوی و تحلیلی^{۲۲}

مدیران موفق برای تحلیل و به کارگیری اطلاعاتی که جهت حل مسأله و برنامه ریزی، درست و کامل باشند، فرآیندهای منطقی و عقلایی را به کار می گیرند. همچنین آنها مسائل پیچیده را به صورتی مؤثر به بخش های مشابه و قابل اداره کردن (کنترل پذیر) می شکنند، توالی منطقی حادث را مشخص کرده و دیدگاه «اگر A آنگاه»^{۲۳} را برای تعیین موانع بالقوه یا اتخاذ تصمیماتی که بر آینده سازمان تأثیر می گذارند، شناسایی و به کار می گیرند. در این روش، مدیران موفق تمایل دارند که مؤثرتر برنامه ریزی کرده و راه حل های

کار کردن از طریق دیگران/ رهبری گروه^{۲۳}

مدیران موفق در اداره کردن دیگران در کاری که نیاز به تلاش یک تیم دارد یا در هماهنگ کردن تلاش های گروهی که مستقل از هم کار می کنند، بسیار موفق عمل می کنند. این وضعیت هنگامی اتفاق می افتد که همه افراد دارای میزانی از وجه اشتراک در نیجه کار باشند که آن وجه اشتراک بر شغل مدیر، رهبری نیروی کاری، رهبر گروه یا رئیس کمیته اثربگذارد. در بالاترین سطح، مدیران موفق به طور موثر کار دیگران را بدون هرگونه اعمال اختیارات یا قدرت رسمی بر آنها، اداره می کنند. برای نیل به این مهم آنها اقدامات ذیل را انجام می دهند:

◀ ایجاد یک روحیه تیمی

◀ تشویق دیگران به تشخیص اینکه همه آنها جهت نیل به اهداف دوچار و فردی باشد با هم کار کنند.
 ◀ تشویق دیگران به مشارکت از طریق فراهم کردن تسهیلات و زمینه های لازم
 ◀ و برآنگیختن آنها به مشارکت و کار در جهت دستیابی به اهداف گروه. ■

منابع:

- 1- Managerial Competencies
- 2- Cummunication and Persuasion
- 3- Conceptual and Strategic Thinking
- 4- در ادامه این مقاله، هرجا اصطلاح مدیر (مدیران) موفق به کار رفته است، منظور افرادی هستند که نقش خود را در سطحی عالی ایفا می کنند (top performers)
- 5- Conflict Resolution
- 6- Customer Service Orientation
- 7- Developing Others
- 8- Directing Others
- 9- Entrepreneurial Achievement
- 10- Flexibility
- 11- Group Management
- 12- High Standards of excellence and efficiency
- 13- Initiative
- 14- Interpersonal Awareness
- 15- Judgment and Analitical Thinking
- 16- Networking
- 17- Organisational Awarenessz
- 18- Organisational Commitments
- 19- Self Confidence
- 20- Technical Expertise
- 21- Tenacity
- 22- Use of Influence Strategies
- 23- Working Through Others Group Leadership

* کارشناس منابع انسانی شرکت صنایع چوب و کاغذ مازندران و کارشناس ارشد مدیریت دولتی
 * مقاله فوق تحت عنوان (Managerial Compertencies) از منبع ذیل در اینترنت اخذ و ترجمه شده است:

نحو احسن و یا بهتر از دیگران هستند و مهم تر اینکه، آنها همیشه تمایل دارند به بیشترین چیزهایی که نیاز دارند و یا می خواهند نائل شوند. این اعتماد، مدیران موفق را قادر به تعقیب اهداف چالشی توسعه خود یا از طریق دیگران می کند، آنها ریسک این چالش ها را می پذیرند. این دسته از مدیران به خاطر داشتن یک اعتماد جهانی نسبت به خود از وجود نقاط ضعف احتمالی در خود و یا پذیرش مسؤولیت اشتباهات و درس گرفتن از آنها هراسی ندارند.

تخصص فنی^{۲۴}

مدیران موفق دارای سطح بسیار بالایی از تخصص در رشته فنی یا حرفه ای خود هستند. این تخصص اغلب از تحصیلات وسیع و یا تجربه آنها ناشی می شود اما این تخصص، بیش از هر چیز دیگر در علاقه و حس کنیجکاوی آنها در مورد موضوع، ریشه دارد. تخصص فنی مدیران موفق هم در عمق و وسعت دانش و مهارتی که آنها به کار می گیرند و هم در توانایی و علاقه آنها در شریک کردن دانش و اطلاعات خود با افراد غیرمتخصص به روشهای ساده و روشی بدون استفاده از ارتعاب و یا استفاده از زبان تخصصی مشاهده می شود.

خستگی ناپذیری^{۲۵}

مدیران موفق با پذیرفته نشدن، شکست یا بی اعتقادی دیگران نسبت به اهدافشان، دلسوز نمی شوند. آنها در عوض معتقدند که اهداف آنها مهم، ارزشمند و قابل دسترس است. آنها تمایل ندارند که شخصاً کاری را ناتمام بگذارند و در کار از خود سرسختی نشان می دهند. بنابراین آنها باور دارند که با توان کافی و یا خلاقیت می توانند موفق شوند. این اعتقادات ضرورتاً آگاهانه نیستند یا اظهار نشده اند اما در تداوم و تکرار عمل آنها در جهت هدف، مشاهده می شود. در واقع، آنها بسیاری از گزینه های تصمیم و راه های نیل به هدف را تا دستیابی به آن دنبال خواهند کرد.

به کارگیری استراتژی های نفوذ^{۲۶}

مدیران موفق در جست وجوی تأثیر بر افراد و رویدادهای فراگرد آنها هستند. آنها تمایل دارند از پیامد حوادث پیچیده، فعالیت ها و تصمیمات اتخاذ شده (که برخی از آنها رسمی و تعمدی و برخی دیگر غیررسمی هستند) قدردانی کنند. آنها از طریق فراهم کردن درون داد برای فرآیند سیستم بر این حوادث همزمان با شکل گیری آنها تأثیر می گذارند. آنها برای اهداف و ایده هایشان، ائتلافی از حمایت را به وجود می آورند، افراد نفوذی یا تصمیم گیرندگان کلیدی را در کارهایشان به کار می گیرند و موقعیت های یا فرصت های عمل را تا حدی که احتمال موفقیت های آنها را حداکثر کنند، مورد استفاده قرار می دهند. آنها از دیگر افراد به عنوان کانال عمده ای برای دستیابی به اهدافشان استفاده می کنند. بنابراین آنها قبل از هر چیز تلاش هایشان را بر کار کردن از طریق دیگران متوجه می کنند.